

deležijo, ker je tudi istočasno poučno predavanje.

Smarje pri Jelšah. Dne 2. februarja se vrši v Smarju v Katoliškem domu splošni kmetijski enodnevni tečaj z vzpredom, ki mora zanimati vsakega, ki količkaj stremi za napredek gospodarstva. Govorili bodo dobro znani gg. govorniki. Tečaj se začne zjutraj ob osmih. Kot prvi govori g. dr. Rihtarič, živinozdravnik v Smarju, o prenosu nalezljivih živinskih bolezni na človeka in kako se pozna prvi znak bolezni. 2. G. Ivan Gračner, ravnatelj oblastnih uradov v Mariboru, o davkih. 3. G. Gorkič Franc, občinski referent v Mariboru, o občinski upravi. 4. Zidanšek Jožef, živinozdravnik in oblastni poslanec v Mariboru, o živinoreji. 5. Gorkič Franc o zavarovanju goveje živine. 6. G. Gošler Ludovik, poročnik in vojaški referent na srežnem poglavarstvu v Smarju: vojaške zadeve in naše občine. Ker tečaj obeta biti, kakor je razvidno iz dnevnega reda, zelo zanimiv, se uljudno vabijo iz celega okraja, da se tečaja v obilnem številu udeležijo vsi, posebno pa še župani, odborniki in občinski tajniki, na splošno pa vsi, ki se zavedajo, da jim je vsak dober pouk v veliko korist.

Listnica uredništva.

Gornja Sv. Kungota. Apel, kakor ga pošiljate na glavarstvo, je nemogoč in glavarstvo bi Vaši želji in potrebi ne moglo ustreči. — **Mala Nedelja.** Pri Mali Nedelji so naše in nasprotne organizacije v skupnem Društvenem domu. Ker ne vemo, kake barve organizacija bode vprizorila »Užitkarje«, predstave ne moremo priobčiti. — **Polenšak.** O zvonovih ste nam poslali celo povest. Kaj bi rekli Vaši sosedje, ako bi zvedeli, da ste obhajali to lepo slovesnost pred Božičem in se je spominjate v listu več nego po enem mesecu. Poročila naj bodo hitra in ne stara. — **Zaječar v Srbiji.** Vaše zadnje poročilo je že bilo objavljeno povsod. Prosimo, napišite nam druge zanimivosti iz južnih krajev, ki še niso bile objavljene. — **Št. Janž na Vinski gori.** Pride. — **Sv. Rupert pri Sv. Juriju ob južni žel.** Pride prihodnjič. — **Sevnica.** Zenitovanjskih ponudb naš list ne sprejema že od nekdaj. Zalošten fant, ki si mora iskati nevesto po časopisju. — Prejeli smo prepozno veliko dopisov, katere priobčimo prihodnjič.

Petrovo selo pri Mariboru. V noči od petka na soboto je bilo ravnateljici Stupca A. vkradenih sedem kokoši. Tat je moral siloma zlomiti wertheimsko ključavnico, ki jo je odnesel s seboj z vrečami vred, s katerimi so bila vrata zavoljo mraza okrite. Škoda je tem večja, ker so bile kure izborne jajčarice, ki so že prav pridno nesle.

Vurberg. Neizprosna smrt si je izbrala tu pri nas v novem letu prvo svojo žrtev, ženo cerkvenega ključarja kmetico Marijo Domiter. Vzela je možu blago ženo in skrbno gospodinjo, trem otrokom dobro mater, siromakom pa milo dobrotnico. Kako je bila priljubljena in spoštovana, je pokazal dne 14. t. m. njen veličasten pogreb, katerega se je naše ljudstvo kljub hudi zimi in slabi poti udeležilo iz osmih župnij. Bil je pogreb, kakoršnega še na Vurbergu ni bilo videti. Izrekamo naše globoko sožalje tudi žalostni družini, katera se najskrenejše zahvaljuje domačemu č. g. župniku za večkratni obisk in tolažbo v njeni bolezni, za častno spremstvo, kakor tudi martinškemu č. g. župniku Lajn-

šiču za asistenco na njenem zadnjem potu, pevskeму zboru za zbrane in ganljive žalostinke pred hišo žalosti in ob grobu. Naj v miru počiva!

Rače. Nesreča ima dolge prste. Tako je zagrabila v soboto, dne 21. t. m. zvečer 14-letno deklico Marijo Gselman, učenko iz Rač, katera je šla zvečer spat, v spanju se ji je pa zasanjalo in se je obrnila ter padla iz postelje na tla in si pri padcu zlomila desno roko v zapestju. Na prošnjo jo je naše gasilno društvo kot rešilni oddelek prepeljalo še isti večer s svojim rešilnim avtom v marib. bolnico.

Zgornja Polskava. Dne 15. t. m. so selski fantje priredili veselico ter so namenili čisti dobiček v prid šolskemu poslopu. Ker pa je bila veselica slabo obiskana, je bilo dobička le 100 Din. Teh 100 Din pa šolski upravitelj ni hotel sprejeti, češ, naj bodo rajši za obč. ubožce. Denar pa je za enkrat sprejel gosp. Uranjek, načelnik krajevnega šolskega sveta. Selski fantje pa so užaljeni, zakaj gospod šolski upravitelj Rainer ta denar zametava ter odklanja prispevke, ki jih fantje s težavo spravijo vkup.

Sv. Ana v Slov. gor. Dne 12. t. m. nam je nepričakovano utrgala neusmiljena smrt iz naše sredine dobro gospodinjno Genov. Spindler, kmetico iz Rožengrunda. Bila je dobra mati siromakom in otrokom, katerim je rada delila kruh. Vsak siromak je našel pri njej zavetje in streho. Njeno gostoljubnost in priljubljenost je pokazal njen pogreb. Takega pogreba že čez 20 let ni bilo v Rožengrundu, kakor je bil dne 14. t. m. Naj počiva v miru!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Zadnjo soboto smo tukaj spremili k večnemu počitku pos. Alojzija Štefanca iz Obrata. V sredo poprej je s svojim svakom Ferdinandom Zigertom v kamnolomu v Kozarskem vrhu v Oseku lomil kamen. Bila sta v 8 m globoki jami in sta začela podkapat visoko steno, da bi izluščila kamen. Stene pa nista nič podprla in naenkrat se zruši nanju gornja plast škarpe in popolnoma zasuje in do smrti pobije Štefanca, Zigerta pa zasuje do vratu. V smrtnem strahu slednji kliče na pomoč, pa nihče ga seveda ne sliši. Šele eno uro po nesreči pride slučajno mimo sosed Franc Klobasa, ki hitro pokliče sosedo, da reveža odkopljejo. Precej pobitega Zigerta spravijo na njegov bližnji dom, kjer sedaj leži bolan, mrtvega Štefanca pa voznik zapelja k prestrašeni ženi v mraku na dom. Ta velika nesreča je pretresla celo okolico. Bila sta v svoji delovni gorečnosti pozabila na varstvene priprave, ki so pri tako nevarnem delu nujno potrebne. Mokrota je gornje plasti razmočila, spodnje pa sta podkopala, tako pa je prišlo do tega žalostnega dogodka. Ko je Štefanec opazil pretečo nesrečo, je še hitro zaklical: »Ferdinand, pomagaj mi!« Toda bilo je že prepozno, v istem hipu je že bil zasut. Bil je zelo delaven in zaveden posestnik in zapuščen ženo z dvema malima otročičema. Naj mu bo Bog milostljiv! Pogoste nesreče nas opominjajo, da bodimo vedno pripravljeni na smrt, ker ne vemo ne dneva ne ure, kdaj nas pokliče Gospod!

Sv. Jakob v Slov. gor. V pondeljek, dne 21. t. m., je tukaj umrla Solastika Drošak, r. Platez. Pokojnica je bila šele sedem mesecev poročena. Pogreba se je udeležilo mnogo ljudi, ki so tako rajnici izkazali, kako so jo imeli radi. Počivaj v miru!

Sv. Andraž v Slov. gor. Počasi pa gotovo smo dne 15. t. m. tudi mi Andrašovčani dovršili izvolitev župana. Isti je že tretjič izvoljen kot župan, seveda je zaveden pristaš SLS, kakor tudi vsi trije svetovalci ter odborniki razven štirih demokratskih odbornikov pod imenom: Lista posestnikov, obrtnikov in delavcev, katerim je pomagala, kolikor je bilo mogoče, samostojna pod imenom: Lista neodvisne gospodarske stranke s svojimi kroglicami, kjer so se v njihovo tretjo škrinjico predčasno že škorci naselili, torej niso ime-li svoje škrinjice. Vsa čast in hvala pa našim

zavednim volilcem v tem hudem boju 'n takratni strašni zimi, katera nam je mnogo volilcev doma pridržala.

Ljutomer. Tu je umrla dne 22. t. m. v starosti 78 let vedno vesela in gibčna gospa T. Strmec, vdova po starem Lotmeržanu, še dobro znanem, vestnem in originalnem policaju g. Strmca. Pred nekaj dnevi je še brhko bežala po svojem poslu v mestu, a podlegla je pljučnici. Naj v miru počiva!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Iz vseh krajev se oglašajo v »Gospodarju«, samo iz naše velike šentjurske fare ni nič. Pa vse eno ne spimo, kakor bi ta ali oni mislili! V letu 1927 je bilo v naši fari 172 otrok in sicer 92 dečkov in 80 deklic; umrlo je 83 ljudi, od teh 38 moških in 45 ženskih; poročilo pa se je pri nas v celem letu 34 parov. — Pa tudi društveno se dobro gibljemo. Orli so nam na svoji akademiji, ki je krasno uspela, pokazali, koliko delajo. Vprizorili so tudi več gledaliških iger na odru. Bralno društvo pa, odkar je imelo tombolo, počiva. Ni imelo ne seje, niti še občnega zbora. Vendar pa knjižnica bralnega društva prav izborna deluje. V celem letu 1927 je izposodila okoli 3000 knjig, leposlovene in poučne vsebine. — Pa tudi politično smo dobro delovali, ker smo pri vseh volitvah, ki so bile lansko leto, z veliko večino zmagali. Le tako naprej!

Sv. Andraž v Halozah. Dobili smo razven enega vse nove župane. Za Leskovec: Jurij Bračič, ki je že pred šestimi leti bil župan. Skorošnjak je ostal pri starem: Franc Milošič. Veliki Okič si je izbral Filipa Vindiš. V Veliki Varnici pa bo županoval Andrej Kozel. Biti pri nas kmetijski župan, je zelo ne-hvaležen posel. Ko bi imel koš denarja in bi delil vsakemu, kolikor bi hotel, pa bi nekateri še ne bili z njim zadovoljni. Našim gg. županom želimo, da bi bili z njimi vsi zadovoljni, če ne dalje, pa vsaj do novih volitev!

Čadram. Naš rojak Janez Jelenko iz Zlogone je delal v Veitschu na Gornjem Stajerskem. V vojni je bil mnogo in visoko odlikovan. Pred kratkim ga je pri delu zasulo. Bil je član brezverskega društva »Flamme« na Dunaju. Kot zvestega člana društva so ga prepeljali na Dunaj in so tam njegovo mrtvo truplo zažgali. Zalošteno, kam zaidejo naši ljudje v tujini, ko pozabijo na Boga in na domače.

Špitalič pri Konjicah. Zadnjo soboto, dne 21. t. m., je bila tu volitev župana. Za župana je bil izvoljen g. Karl Zidanšek, po domače Kovačej, zaveden pristaš SLS. Cestitamo!

St. Jurij ob Taboru. Dne 22. t. m. se je vršil pogreb prerano umrlega organista gosp. Doreta Drolca na zelo slovesen način. Navzočih je bilo deset duhovnikov, 15 organistov in mnogo občinstva. Pred hišo mu je zapelo okrog 30 pevcev žalostinko »Mrtvaški zvon«, katero je zložil g. Bervar. Na grobu so mu zapeli »Blagor mu« in »Vigred«. Poslovilna govora sta mu govorila č. g. kaplan Kavčič in organist g. Klančnik iz Pake. Naj v miru počiva!

Mozirje. V soboto stopi naš bivši nadučitelj g. Franc Praprotnik, ki živi sedaj na svojem posestvu v Mozirju v pokoju, v 80. letu svojega življenja. Rodil se je namreč dne 28. januarja 1849 v St. Andražu pod Oljsko goro v Savinjski dolini. Po končnih študijah v Celju in v Mariboru je služil 15 let v Dravski dolini in sicer najprej v Selnici, nato v Limbušu in končno pri Devici Mariji v Puščavi. 40 let star je prišel v Mozirje, kjer je deloval kot nadučitelj do leta 1915, ko je stopil v pokoj. V vseh službenih krajih je posvečal svoj prosti čas sadjarstvu, zlasti pa v Mozirju. S svojo besedo in s svojim vzgledom je dosegel v tej lepi panogi kmetijstva zavidanja vredne uspehe. Po vsej pravi vici smemo trditi, da je razvito sadjarstvo v bližnji in daljni mozirski okolici njegovo delo. S tem je dal ljudstvu nov vir dohodkov, za kar mu je iz srca hvaležno. Veseli ga, da mu je Bog dal doživeti tako izredno starost, in mu kliče, naj mu dobronljivi Bog ukloni